

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 407/2017-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. júna 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátska kancelária, Mierová 1725, Čadca, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 26/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. apríla 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátska kancelária, Mierová 1725, Čadca, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 26/2014.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania vo veci návrhu na zaplatenie sumy 5 394,13 € vrátane príslušenstva, v ktorom sťažovateľ podal okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu 4. februára 2014.

3. Uvádzajúc chronologický prehľad úkonov predmetného konania sťažovateľ dôvodí, že postupom okresného súdu dochádza k zbytočným priet'ahom v konaní, v čom vidí porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

4. Sťažovateľ v rámci svojej argumentácie špecificky poukazuje na skutočnosť, že prvé pojednávanie vo veci uskutočnil okresný súd až po uplynutí jedného roka od podania návrhu, pričom od tohto vykonaného termínu pojednávania sa až do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu neuskutočnil žiaden ďalší termín.

5. Sťažovateľ dodáva, že ochranu svojho základného práva uplatnil prostredníctvom sťažnosti na priet'ahy v konaní adresovanej predsedovi okresného súdu, ktorá bola zo strany okresného súdu posúdená ako dôvodná, a podpredseda okresného súdu poukázal aj na skutočnosť, že vo veci sťažovateľa bol určený nový termín pojednávania.

6. Na základe uvedenej argumentácie sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 26/2014, prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov, priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia a tiež primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv

alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na prekovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní.

9. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Je objektívnou skutočnosťou, že v napadnutom konaní nepostupoval okresný súd v súlade s požiadavkou na postup súdu bez zbytočných prieťahov, čo napokon uznal aj samotný podpredseda okresného súdu. Z obsahu listu podpredsedu okresného súdu sp. zn. Spr 2289/2016 z 3. novembra 2016, ktorým bola vybavená sťažnosť sťažovateľa na prieťahy v konaní, je však zřejmé, že po podaní tejto sťažnosti adresovanej kompetentnému funkcionárovi okresného súdu boli vo veci sťažovateľa prijaté opatrenia pre účely zabránenia vzniku ďalších prieťahov. V jeho veci bol určený termín pojednávania k 8. februáru 2017, ktorý bol aj vykonaný, pričom ďalší termín pojednávania po jeho odročení bol určený s primeraným časovým odstupom k 14. júnu 2017, keďže sa v danom

medziobdobí realizovali technické úkony smerujúce k zisteniu skutkového stavu (predvolanie svedkov a predloženie relevantných listinných podkladov).

12. Ústavný súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že sťažnosť na prietahy v konaní pred všeobecným súdom, ktorú sťažovateľ adresoval okresnému súdu, bola efektívna a splnila požadovaný účel, keďže následne po uplatnení sťažnosti okresný súd obnovil plynulosť konania smerujúcu k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa.

13. V danej situácii by ingerencia ústavného súdu znamenala duplicitné poskytnutie ochrany základnému právu sťažovateľa zaručenému čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho právu zaručenému čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie namieta, čo je v rozpore s primárnym účelom ústavnej sťažnosti, ktorým je poskytnutie ochrany právam, ktorých porušenie sa namieta, v prípadoch, v ktorých ostatné právne prostriedky nápravy zlyhali, respektíve nevedli k náprave.

14. Ústavný súd preto dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

15. Z týchto dôvodov ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia, a ďalšími návrhmi sťažovateľa sa už nezaoberal.

16. Ústavný súd nad rámec v závere poznamenáva, že sťažovateľ v budúcnosti, pokiaľ dospeje k presvedčeniu, že v posudzovanom konaní dochádza opätovne k narušeniu plynulosti postupu súdu zbytočnými prietahmi, nič nebráni uplatniť opäť ochranu svojich práv prostredníctvom sťažnosti adresovanej ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júna 2017